ЛІСОВИЙ ВІСНИК

www.lisvisnyk.com.ua №1 (94-95) 2020

ЧИ ВАРТО ЇСТИ ГНИЛІ ЯБЛУКА?
8 ст.

ЯКЩО МИСЛИВСТВО, ТО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РІВНЯ
14 ст.

ЛІСІВНИКИ ВОЛИНІ ЗАПРОШУЮТЬ!
22 ст.

Найтепліша зима
30 ст.

ПОЛЮВАННЯ ЛЬВІВСЬКИХ МИСЛИВЦІВ ЗА КОРДОНОМ КІНЦЯ XIX – ПОЧ. XX СТ.

Закінчення.
Початок у попередньому номері

Крім графа Йозефа Потоцького, також багато львівських мисливців не оминали нагоди взяти участь в екзотичному полюванні. У мисливській пресі публікували оголошення про те, що п. Міхал Бжостовські організовує малу подорож для шістьох осіб до східної Азії – Анатолії. На підтвердження гарантії організації вдалого полювання надавець оголошення відзначав, що там багато років проживає його племінник – відомий мисливець, який має мисливських собак, знає мову, місцеві звичаї щодо полювання, а його мисливська фірма отримала від отаманської влади дозвіл на полювання. Було вказано, що полювання відбуватимуться у частині Анатолії (Конья), яка дуже багата на дичину. Полювання буде організоване на пантер, рисей, диких котів, ведмедів, оленів, кабанів, муфлонів. Вказувалося, що є два-три вільні місця. У наступному номері «Ловця» було відзначено, що участь у мисливському турі до Анатолії взяли Міхал Бжостовські, Кароль Язвінські, Віктор Скібнєвський, Людвік Грво.

Про зростання зацікавленості екзотичними полюваннями у світі свідчить і той факт, що англійське південно-африканське товариство видало окремою брошурою «Мисливські закони Африки», в якій роз’яснювали норми добування слонів, гіпопотамів, буйволів, різних видів антилоп, зайців, фазанів, куріпок. У книзі було вказано терміни полювання та охоронний час, коли заборонялося полювати. За недотримання законодавства передбачався штраф у 5 фунтів. Слід відмітити, що африканське сафарі мало особливу популярність в англійців. Так, англійський лорд Дельмар в Африці побудував для себе у пустелі мисливський будиночок і добув 50 левів.

Про зацікавленість африканським сафарі свідчить і те, що хоча багато галицьких мисливців і не могли собі дозволити таке полювання, але мали змогу задовольнити свою пристрасть, читаючи замітки у періодичних фахових мисливських виданнях про екзотичні полювання.

Так, Ян Гжегожевський описав полювання у південній частині Африки – Трансваалі й Калахарі – напівпустельній області в Африці.

Власний досвід полювання в Африці описав французький мисливець Едвард Фоа у статті «Полювання на великих тварин в середній Африці». Переклад з французької публікували у «Ловці».

Антоній Пісулінський опублікував працю «Нарис з життя екзотичних мисливських тварин східної Африки».

Мемуари про мисливську подорож Африкою написав Йозеф Пісулінський у праці «Нарис з подорожі і полювань в Африці».

Наступною працею були мемуари графа Куденхове про полювання у Сомалі («У країні Сомалі»).

Слід відмітити, що мисливські подорожі графа Куденхове сягали не лише Африки, але й Бразилії. Тож полювання у Бразилії він описав у статті «Мисливська подорож до південної Бразилії в 1886 році».

Доктор А. Якубський описав власну мисливську подорож до Африки у праці «З африканських спогадів».

У періодиці були також надруковані перекладені з англійської мови розділи з книги «Африканські подорожі», автором якої був президент Сполучених Штатів Америки Теодор Рузвельт: «Слони у лісах Кенії», «Дорогою через Африку», «Носоріг країни Ладо», «Про полювання на жирафів».

Галицьких мисливців цікавили не лише мисливські тури Африкою, але й африканська мисливська фауна. Зокрема у «Ловці» опублікували статтю доктора Ланкавла «Слон і його екологічно-господарське значення».

Олег ПРОЦІВ